سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:

تحلیلی بر نقش شهرهای کوچک در تمرکز زدایی و توسعه منطقه ای با بهره گیری از مدل تصمیم گیری چند معیاره FuzzyANP و FuzzyVIKOR مطالعه موردی: جایگاه شهر کوچک جویبار در استان مازندران

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی فضایی(جغرافیا), دوره 4, شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عیسی ابراهیم زاده - *دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری- منطقه ای دانشگاه سیستان و بلوچستان*

احمد صحرائی - *کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری*

خلاصه مقاله:

امروزه الگوی قطبی شدن شهرهای پرجمعیت و چیرگی پدیده بزرگ سری نظام شهری را در ایران شاهد هستیم. این امر دستاویز عدم تعادل و ناموزونی شهری- منطقه ای در کشور گردیده و با برتری و حکمروایی بر شهرهای میانی و کوچک دشواری های بسیاری را فرا روی مناطق کشور قرار داده است. اکنون در راستای تعادل بخشی در نظام شهری- منطقه ای کشور، شهرهای کوچک می توانند تاثیرگذاری مثبت داشته باشند. به طوری که این دسته از شهرها در نقش حلقه های ارتباطی و پیوندی بین روستا و شهرهای میانه و سپس شهرهای بزرگ، چنانچه سطحی از امکانات برای این دسته از شهرها را فراهم نماییم، از کارایی بایسته در خدمات رسانی به ساکنین حوزه نفوذ خود برخوردار گردیده و احساس رضایت نسبی آنان را فراهم خواهند نمود. در این پژوهش با بررسی تطبیقی چهار شهرستان برگزیده در استان مازندران نتایج بدست آمده از روش آنالیزFuzzy ANP و Fuzzy VIKOR بازگوکننده عدم تعادل منطقه-ای از نظر میزان برخورداری از شاخص های توسعه (۴۹ شاخص در چهار گروه بزرگ فرهنگی، اقتصادی، کالبدی و زیربنایی) در این استان می باشد. چنانکه شهرستان ساری با رتبه ۰.۷۸ در جایگاه نخست، شهرستان قائم شهر با رتبه ۰.۵۰ در جایگاه دوم، شهرستان بابلسر با رتبه ۰.۳۹ در جایگاه سوم و بالاخره شهرستان جویبار با کسب رتبه ۰.۲۴ در جایگاه آخر قرار گرفت. این سنجش ها، آشکارا بازگوکننده نابرابری زیادی است که بین شهر نخست و آخر وجود دارد. اینک به منظور توسعه، برابری و تعادل شهری- منطقه ای، این نابرابری ها باید از راه افزایش و بهبود زیرساخت ها و توانمندسازی سایر شاخص ها کاسته شود و شهر های کوچک از شاخص های توسعه ای بیشتری برخوردار گردند. با تحقق این الگو افزون بر بهبود و گسترش تعادل های منطقه ای، این روند به هرچه متعادل تر شدن نظام شهری کشور می انجامد و از میزان نابرابری های توسعه ای و جمعیتی و همچنین گسستگی اجتماعی زیادی که در شرایط کنونی بین شهرهای بزرگ، میانه و کوچک هست کاسته شده و شهرهای کوچک خواهند توانست در توسعه منطقه ای بیش از پیش نقش آفرینی نمایند.

کلمات کلیدی:

شهرهای کوچک, تصمیم گیری چندمعیاره, تمرکززدایی, توسعه منطقه ای, شهر جویبار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1209785